

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1928.

Ljubljana, 28. julija 1928.

Štev. 5.

39.

Oficij in maša sv. Janeza Marije Vianney.

A. A. S. 1928, STR. 154 I. D.

Die 9 Augusti

BEATI JOANNIS MARIAE VIANNEY Confessoris

DUPLEX (m. t. v.)

IN I VESPERIS

Oratio

Omnípotens et misericors Deus, qui sanctum Joánnem Maríam pastoráli stúdio et jugi oratiónis ac pœnitentiæ ardóre mirábilem effecísti: da, quae sumus, ut ejus exémplo et intercessióne, ánimas fratrum lucrári Christo, et cum eis ætérnam glóriam cónsequi valeámus. Per eumdem Dóminum.

IN II NOCTURNO

Lectio IV

Joánnes María Vianney, in pago Dardilly, Dioecésis Lugdunénsis piis rurículis ortus, ab infántia plura dedit sanctitatis indícia. Cum octénnis oves custodíret, modo puérulos, ad imáginem Deíparæ genufléxos, Rosárium verbo et exemplo edocére, modo soróri vel álteri commisso grege, secretiorem locum pétere solébat, quo expedítior ante simulárum Vírginis, oratióni vacáret. Páuperum amantíssimus, eos turmátim in patris domum dedúcere et omnímodo adjuváre in delíciis habébat. Litteris imbuéndus, párocho vici Ecully tráditus est; sed ut erat tardioris ingénii, in stúdiis fere insuperábiles expértus est difficultátes. Jejúnio et oratióne divinam opem implorávit, et facilitátem discéndi rogatúrus, túmulum Sancti Francisci Regis, stipem quáeritans, adívit. Theologiae currículo operóse confécto, satis idóneus invéntus est, qui sacris initiarétur.

Lectio V

In pago Ecully, præeúnte párocho, cujus vicárius renunciátus fúerat, potiores pastorális perfectiōnis gradus totis víribus attíngere conténdit. Elápsa triénnio, in vículum Ars, qui non ita multo post diocési Bellicénsi

adscriptus est, quasi Angelus de cælo fuit missus et omnino squalentis ac desertæ suæ parœciæ fâciem florentissime renovavit. In conscientiis judicandis ac moderandis ad plurimas horas quotidie assiduus, frequentem Eucharistiae usum invexit, pias sodalitates instauravit: mirum autem in modum teneram in Immaculatam Virginem animis pietatem indidit. Ratus vero pastoris esse, flagitia concorditae plebis expiare, nec orationibus, nec vigiliis, macerationibus et continuis jejuniis parcet. Tantam viri Dei virtutem cum Satan fere non posset, eum vexationibus primum, dein aperto certamine adortus est; sed atrocissimas afflictiones patienter tolerabat Joannes María.

Lectio VI

Invitabatur saepius a curionibus vicinis ut, Missionariorum more, animarum saluti, qua concionando, qua confessiones excipiendo consuleret et singulis praesto semper erat. Studio glorie Dei incensus, effecit, ut pia Missionum exercitia in amplius centum parœciis, constituto perpetuo censu, instituerentur. Inter haec, Deo servum suum miraculis et charismatisbus illustrante, orta est celebris illa peregrinatio, qua, per vicennium centum fere millia hominum cujusque ordinis et aetatis, quotannis Ars confluxerint non solum e Galiae et Europæ, sed etiam Americæ dissitis provinciis. Laboribus potius quam senio consumptus, prænuntiato suæ mortis die, in osculo Domini quiete, die quarta Augsti, anno millesimo octingentesimo quinquagesimo nono, annos natus tres ac septuaginta. Quem multis clarum miraculis, Pius decimus inter Beatos, Pius vero undecimus inter Sanctos caelites anno sacro adscriptis, ejusque festum ad universam Ecclesiam extendit.

IN III NOCTURNO

Lectiones de Communi primo loco.

Lectio pro festo commemorato legenda juxta Rubricas.

Lectio IX

Joannes María Vianney, in pago Dardilly Diocesis Lugdunensis, piis ruriculis ortus, plura dedit sanctitatis indicia. Cum octennis oves custodiret, pueros ad imaginem Deiparae genuflexos, Rosarium, verbo et exemplo edocere solebat, et agris colendis addictus, de caelstibus meditabatur. Páuperum amantissimus, eos omnimodo adjuvare in deliciis habuit. Ut erat tardioris ingenii, divina ope implorata, ac theologiae cursu operose confecto, dignus habitus est qui sacris initiaretur. Párochus renuntiatus, omnino squalentis ac desertæ parœciae fâciem florentissime renovavit. In conscientiis judicandis ac moderandis quotidie assiduus, atrocissimas Sathan vexationes patienter toleravit. Pia Missionum exercitia in amplius centum parœciis instituit. Cum autem humillime de se sentiret, sancto fideliūm desiderio, in suam parœciam illum visendi gratia etiam ex dissitis provinciis accurrentium, se subducere conabatur. Laboribus potius quam

sénio conféctus prænuntiáto suæ mortis die, in Dómino quiévit, die quarta Augústi anno millésimo octingentésimo quinquagésimo nono, annos natus tres ac septuagínta. Quem tot clarum miráculis Pius décimus inter Beáios, Pius undécimus inter Sanctos cálelites, anno sacro adscrípsit. Te Deum.

Vesperae de sequenti: commemoratio praecedentis

Missa »Os Justi« praeter orationem: »Omnípotens et misericors Deus« ut in Officio.

IN MARTYROLOGIO ROMANO

Die 4 Augusti (secundo loco)

In vico Ars, diœcesis Bellicénsis in Gállia, sancti Joánnis Baptistæ Mariæ Vianney- Presbýteri et Confessóris, in parochiali múnere obeúndo insígnis; quem Pius Papa Undécimus in sanctórum númerum rétulit ejusque festum quinto Idus mensis hujus agéndum esse constituit.

Die 9 Augusti (secundo loco)

Sancti Joánnis Baptistæ Mariæ Vianney, Presbýteri et Confessóris, cuius dies natális prídie nonas Augústi recensétur.

URBIS ET ORBIS

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa XI, referente subscripto Domino Secretario, Officium et Missam, nec non elogium in Martyrologio Romano inserendum Sancti Ioannis Baptistae Mariae Vianney, Confessoris, a Sacra Rituum Congregatione revisum et emendatum, prout in superiore scheme prostat, benigne approbare dignatus est: illudque in festo eiusdem sancti Confessoris ab universalí Ecclesia adhibendum concessit: servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 14 Martii 1928.

† A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,

S. R. C. Praefectus.

L. † S.

Angelus Mariani, *Secretarius.*

40.

Nujna prošnja družinam, posebno onim po mestih in trgih.

Od leta do leta se množe prestopki javne morale. Posebno sveta sramežljivost se od dne do dne bolj zatira. Zdi se mi v tem točen sistem. Vsako leto gre na tej polzki poti en korak dalje, da se čut sramežljivosti polagoma nevede uničuje.

Vse to opažam globoko užaljen. Jugoslovanski škoſje smo se o tej prežalostni, sramotni zadevi večkrat razgovarjali. Večkrat sem že nameraval očitno nastopiti zoper te razvade, ker pa je stvar vedno hujša, se mi zdi, da ne smem več molčati. Vse družine, posebno one po mestih in trgih nujno prosim, da ne bi dopuščale vsaj sledečih dveh nespodobnosti.

1.

Obleka je za to, da polepša telo, da ga varuje prehlajenja in bolezni in da ščiti sveto sramežljivost. Toda krov obleke naših deklet in žena temu trojnemu namenu naravnost nasprotuje.

Naj bo obleka lepa in čim bolj okusna. Vprašam pa, je li lep in okusen krov, če obleka ne sega niti do kolen, če ne pokriva prsi in pleč? In kaj naj rečem o krilu malih deklic!

Vprašam, varuje li taka obleka telesno zdravje posebno v zimskem času? Zdravniki vedno glasneje trdijo, kako hitro se kvari zdravje dotičnih deklet in žena, trdijo, da se množe slučaji smrti v najlepši mladosti.

Vprašam, ali taka obleka varuje sveto sramežljivost? Res, kazati nekoliko telesne golote ni takoj greh, vendar težko je meje točno začrtati. Akoravno ni greh, pa vendar večja mera golote žali čuvstvo sramežljivosti, povečuje pri dekletu naravno poželjivost in vzbuja v radovednih moških najhujše, najgrše strasti. Pri obojnem spolu se tako odpira pot k razuzdanosti od prve do zadnje stopnje.

Kaj naj rečem o deklicah s tako kratkimi krili! Opažam, kako se mala deklica sramuje, posebno tedaj, kadar sede ali se prikloni. Polagoma se pa prirojeni čut sramežljivosti zamori, deklica postaja vedno bolj nespodobna, ne le v samoti, ampak tudi v javnosti. In ko dorase...

Očetje in matere, prosim Vas, pri Bogu Vas zarotim: odstranite iz svojih družin tako nespodoben, nekrščanski krov obleke pri sebi in pri otrocih! Ako se ne bojite Boga, ki splošne grehe tudi splošno kaznuje, usmilite se vsaj otrok, da se ne pogrezejo v nečistost, ki škoduje ne le duši in razvoju dušnega življenja, ampak tudi telesu in telesnemu zdravju. Zrušite grozno tiranijo nespametne in pogubne mode! Ženska društva, na noge v boj za dekliško čistost, v boj zoper javno nespodobnost, ki ravno dekliško telo najbolj kvari in omadežuje.

2.

Druga neznosna nespodobnost se godi pri skupnem kopanju obojega spola. Le kopajmo se, da si ohranimo telo čisto, močno, zdravo! Toda ali se le količaj sramežljiv človek ne bo užalostil v dno duše, ko vidi kako se moško in žensko, staro in mlado kar skupaj koplje v Ljubljanci, v Savi, v Bistrici, v Sori, v Blejskem jezeru itd.! Mnogi so celo tako nesramni, da samo v kopalni obleki gredo na polje, v vas med ljudi. Res, ni koj greh, toda je bližnja priložnost v greh. Vsak nespodoben pogled vzbuja poželjive strasti, ki so hoté vzbujene že greh in vodijo k večjim nesramnostim, o katerih še govoriti ne maram. In kako se ognusi domišljija ob takih prilikah!

Zaklinjam Vas, dragi starši, varujte se Vi takega kopanja, pa varujte tudi svoje otroke, da se ohranijo čisti. Pri tej priliki prosim vse župane in občinske odbore, da z ostrom, odločnim nastopom preprečite take razbrzdanosti, ki uničujejo sramežljivost in vodijo v najgrše hudobije.

Šesta božja zapoved velja zmeraj! Ne izzivajte Boga, ki je neskončno potrpežljiv in prizanesljiv, ki pa je tudi neskončno pravičen in strahovito udari, ko mera hudobij prikipi do vrha!

V Ljubljani, na dan sv. Bonaventure 14. julija 1928.

† Anton Bonaventura,
škof.

41.

Unio apostolica sacerdotum saecularium.

I.

G. semeniški spiritual dr. Ciril Potočnik mi je poslal sledeče pismo:

»Zadnja leta se je začela skoro po vseh večjih škofijah širiti pobožna duhovniška bratovščina »Unio apostolica«, ki ima kot glavni namen pospeševati globoko notranje življenje med duhovniki. Zdi se, kolikor kaže skušnja zadnjih let, da ta svoj namen v precejsnji meri dosega in to radi tega, ker si je izbrala kot sredstvo to, da so vsi člani stalno v kontaktu s škofijskim voditeljem (mesečna schedula).

Podpisani se je pred dobrim letom razgovarjal o tej zadevi z Vami, Presvetli, in naročili ste mu, naj bi skušal to tudi v naši škofiji organizirati. Enako naročilo je prejel tudi letošnjo pomlad ob prilikih, ko ste doposlali rešitev lanske pastoralne konference. Doslej se je priglasilo 25 članov, ki svoje dolžnosti prav vestno izvršujejo. Za škofijskega voditelja (director dioecesanus) so izvolili podpisanega. Ker pa je za kanonično ustanovitev potrebna aggregacija prvi pariški nadbratovščini, zato prosi podpisani, da bi se izdal dekret o ustanovitvi in prav tako tudi Litterae testimoniales, ki bi se potem odposlale glavnemu pariškemu vodstvu, s čimer bi bila ustanovitev izvršena. Kot braťovsko cerkev bi predlagal semeniško kapelo (oratorium semipublicum).

II.

Prejemši to pismo sem pregledal pravila. Škofijski list naj ponatisne prvi § in del drugega § prvega poglavja teh pravil, da spoznate glavni ustroj te apostolske zveze:

Articulus 1. — Unio Apostolica est Associatio quaedam Sacerdotalis, cuius finis: sanctificatio sodalium; media: piorum exercitiorum regularis observantia sub alicuius Directoris regimine; pro iis autem, qui possint ac velint, vita communis inter se, uti confratres.

Dictum, quod »Unionis Apostolicae« erit quasi in signum: Omnia Sacratissimo Cordi Jesu per Mariam Immaculatam.

Articulus 2. — »Unio Apostolica« sacerdotum saecularium a SSmo Corde a Summo Pontifice Benedicto XV., per Breve datum die 17. aprilis 1921, canonice erecta est, ad instar piarum unionum, id est, illarum fidelium associationum, quae ad alicuius pietatis operis aut caritatis exercitium erectae, et constitutae ad modum organici corporis, quaeque sodalitia audiunt, de quibus in Can. 707.

Quae Unio Apostolica constat ex primaria et ex secundariis Unionibus.

§ 1. — De Unione Primaria.

Articulus 3. — Unio Primaria ea est quae per Breve, datum die 17. aprilis 1921, jure pollet alias ejusdem speciei associationes sibi aggregandi, eoque ipso Archisodalitas fit. (Can. 720).

Articulus 4. — Unio Primaria seu Archisodalitas Sacerdotum a SSmo Corde propriam habet sedem canonicam in Sacello Sancti Dionysii Basilicae sacratissimi Cordis Jesu in Monte Martyrum Lutetiae Parisiorum. (Breve S. P. Benedicti XV.)

Articulus 5. — Unio Apostolica, a Saneta Sede habet praerogativas et privilegia personarum moralium, in Ecclesia juridice constitutarum (Breve S. P. Ben. XV.: Can. 100 et sq.).

§ 2. — De Unionibus secundariis.

Articulus 6. — Ad validam constitutionem Unionum Secundiarum requiruntur duo:

1. Canonica erectio ab Ordinario loci peracta;
2. Unioni Primariae aggregatio.

III.

Na to sem izdal ustanovno pismo, ki se takole glasi:

Annuens votis plurium sacerdotum diocesis Labacensis hisce Sodalitium Unionis apostolicae sacerdotum saecularium canonice erigo et quidem in oratorio semipublico nostri seminarii dioecesanii ad altare b. Virginis Mariae immaculatae, constitutiones communes approbo, atque rev. dom. Dr. Cyrillum Potočnik, patrem spiritualem alumnorum, qua directorem dioecesanum confirmo.

Datum Labaci in festo S. Bonaventurae die 14. Julii 1928.

† Anton Bonaventura,
škof.

Obenem sem izdal »litteras testimoniales« za priklopitev glavni bratovščini v Parizu, katero bo vodja poskrbel.

IV.

Naj naštejem skupne dolžnosti članov te zveze. Našteva jih tretje poglavje pravil, ki se takole glasi:

Articulus 41. — Hae sunt communes obligationes cuique Unionis Apostolicae membro propriae:

1. Annotatio quotidiana diarii;
2. Annuae contributionis solutio;
3. Annualis Missa pro defunctis sodalibus.

N. B. — Omnia autem haec non sub peccato obligant.

§ 1. — De Diario Regularitatis.

Articulus 42. — A reformatione Pii PP. X, ex Diario haec solummodo restant obligatoria: 1. Matutinum cum laudibus ante Missam; 2. Medidatio; 3. Studia ecclesiastica; 4. Oratio associationis; 5. Lectio spiritualis; 6. Rosarium; 7. Visitatio SSmi Sacramenti; 8. Recepti et expensi rationes; 9. Conscientiae examen particulare et examen generale; 10. Adnotationes Diarii.

Ad libitum restant sed commendantur haec: 1. Hebdomadaria confessio aut quinto decimo quoque die; 2. unoquoque mense secessus spiritualis; 3. Mane hora determinata surgere; 4. Praeparatio ad Missam; 5. Gratiarum actio post Missam; 6. Praeparatio ad meditationem; 7. S. Scripturae lectio.

Articulus 43. — Notae vero apponendae in Diarii adnotatione, more nostro, hae sunt:

- » Exercitium regulariter adimplesum
- + Involuntaria omissio
- O Omissio voluntaria

attamen unaquaque Associatio libera manet adoptanti signa sibi magis placita.

Articulus 44. — Diarium regularitatis uno quoque mense vel secundo quoque mense mittendum:

1. vel dioecesano Directori;
2. vel uno ex ejus Consilii membris;
3. vel alicujus Seminarii Majoris Directori.

His ultimis duobus casibus, Directorem diocesanum semper certiorare oportet; vel Director ipse ex se investigare debet de hujus Diarii regulari transmissione.

Za to izpoved potrebne formulare bo posameznim članom izročil ravnatelj. Ta mesečni obračun se mi zdi jako težak, toda neizrekljivo potreben za stanovitnost v uporabi naštetih pripomočkov za izpopolnjevanje notranjega duhovniškega življenja.

V.

Ta naša duhovniška bratovščina nam pa ponuja mnogo duhovnih dobrot, ki naj nas v skrbi za našo dušo vanjo pritegne in nas podpira v izpolnjevanju prevzetih dolžnosti. Ponuja nam pa sledeče odpustke in pooblastila:

I. — Indulgentiae Plenariae.

Sodalibus, qui confessi ac S. Synaxi refecti, aliquam ecclesiam vel publicum Oratorium devote visitaverint ibique ad mentem Summi Pontificis oraverint:

1. — Die quo ipsi primum Sodalitio nomen dederint.
2. — Die quo, tyrcinio expleto, professionem emiserint.
3. — Festivitatibus quotannis Natalis, Circumcisionis, Epiphaniae, Paschatis Resurrectionis, Ascensionis, SS.mi Corporis Domini nostri Jesu Christi et Sacratissimi Cordis Jesu; item Conceptionis, Nativitatis, Annunciationis, Purificationis et Assumptionis B. Mariae Virginis Immaculatae festivitatibus, neenon quolibet festo natali die Sanctorum duodecim Apostolorum.
4. — In quolibet annuo conventu, pro recitatione actus consecrationis Saero Cordi Jesu: »Domine Jesu Redemptor noster amantissime«, una cum actu consecrationis B. Virgini: »Ad te uno animo«.
5. — Quoties menstruo recessui operam navant (tam pro sodalibus quam pro aliis sacerdotibus ad idem pium opus incumbentibus).

II. — Indulgentiae partiales.

1. — Centum dierum, quoties menstruam vitae rationis notam ad respectivum Superiorem Dioecesanum juxta instituti tabulas mittant, et

contrito saltem corde, semel, ad Romani Pontificis mentem, orationem Dominicam, salutationem Angelicam et trisagium (**Gloria Patri**) recitaverint.

2. — *Septem annorum et totidem quadragenarum*, quoties in spiritu alibus conventibus qui solent haberi intra mensem praedictos actus consecrationis Sacro Cordi Jesu et B. Virgini contrito corde emiserint.

3. — *Trecentorum dierum*, quoties actum consecrationis Virgini contrito corde recitaverint.

4. — *Centum dierum semel, in die*, si orationem Unionis Apostolicae propriam. »Domine Jesu, ego, licet indignus«, saltem contrito corde recitaverint.

III. — Privilegia.

1. — Privilegium personale altaris, quater in hebdomada.

2. — Facultas benedictionem papalem Christiano populo cum crucifixo ac sub unico signo crucis, juxta ritum formulamque praescriptam cum plenaria addita indulgentia impertiendi, novissimo die sacrarum concionum quadragesimae, adventus, missionum et spiritualium exercitiorum.

3. — Facultas benedicendi extra Urbem, de consensu Ordinarii loci in quo hanc exercuerint facultatem, cruces, crucifixos, coronas precotorias et sacra numismata, ac metallicas parvas statuas Domini Nostri Jesu Christi, B. Mariae Virginis Immaculatae et Omnium quorumecumque Sanctorum, cum applicatione omnium et singularum indulgentiarum Apostolicarum.

4. — Facultas adnectendi crucifixis indulgentiam plenariam dictam »Toties quoties«, pro in articulo mortis constitutis.

5. — Facultas adnectendi indulgentias Patrum Praedicatorum (exclusis indulgentiis propriis fidelibus inscriptis Confraternitati Rosarii), neenon eas, quae a Patribus Crueigeris appellantur, coronis marialis Rosarii.

6. — Facultas applicandi coronis precotoris indulgentias a S. Birgitta nuncupatas.

7. — Privilegium quinque Scapularia (pro quibus facultate instructi jam sint) rite benedicendi atque imponendi unica sub formula; immo, occasione magni fidelium concursus (tempore vel peregrinationum vel missionum) eadem Scapularia conglobatim benedicendi cum dispensatione tradendi nomina singulorum inscriptorum, quoties id praescriptum sit.

Notandum. — Quod conditiones, tam pro utentibus, quam pro iis ad quos haec privilegia referuntur, videantur respectiva documenta.

VI.

Dragi confratres! Pozivam Vas, da pristopimo vsi k tej bratovščini, ki nas bo vztrajno vodila po potu pravega duhovskega izpopolnjevanja in nas ravno s tem usposobila za uspešno in blagoslovljeno duhovno pastirovanje.

Vsem pozdrav in pastirski blagoslov!

V L j u b l j a n i na dan sv. Bonaventure 14. julija 1928.

† Anton Bonaventura,
škof.

42.

Evharistični kongres v Avstraliji.

Predsednik evharističnih kongresov, škof Tomaž Heylen, mi je poslal sledeče pismo:

»Radostnega srca Ti naznam, da se bo od 6. do 9. septembra 1928 vršil v Sydneju 28. mednarodni evharistični kongres.«

»Duhovniki in verniki pripravljajo sestanek z veliko pobožnostjo in navdušenostjo. Upati moramo, da ne bo nič zaostal za kongresom v Chicagi in da bo Kristusu Kralju podal res kraljevsko slavje. Ujemal se bo popolnoma z željami papeža Pija XI., ki je praznik Kristusa Kralja za to ustanovil, da bi se Kristus povsod poveličeval kot Kralj in da bi se mu povsod priznale Njegova Kraljeva oblast in Njegove Kraljeve pravice.«

»Prosim, naj bi se verniki Tvoje škofije tej slovesnosti z vso dušo pridružili in naj bi se po vseh župnijah priredile evharistične slovesnosti ravno ob istem času, ko se bodo vrstile tudi v Sydneju.«

»Želim, da bi 9. septembra ob času velikanske procesije na čast Kristusu Kralju po vsem svetu verniki mnogobrojno pristopili k mizi Gospodovi, da bi se v istem času določile javne procesije s sv. Rešnjim Telesom in bo po celem svetu istočasno donel proti nebu klic: Živel Jezus Kralj, živel vekomaj!«

Tako predsednik kongresa. Da se bomo mi Slovenci z vsem svetom združili v poklonstvu Jezusu Kralju naročam: a) dušni pastirji povabite prav z gorečimi besedami k sv. obhajilu otroke, društva in vernike sploh; b) pripravite slovesno procesijo podobno oni o veliki noči pri slavi vstajenja Gospodovega. Podrobnosti naj vsak g. župnik določi po svoje.

V Ljubljani, dne 14. julija 1928.

† Anton Bonaventura,
škof.

43.

Birmovanje in vizitacija v dekaniji Litija.

Ker bodo verniki na Belokranjskem v dneh od 8. do 9. septembra izredno slovesno praznovali 700 letnico, odkar je utemeljena župnija Črnomelj, mati vseh drugih belokranjskih župnij in sem k slovesnostim tudi jaz povabljen, da pri njih sodelujem, moram birmovanje in kanonično vizitacijo v dekaniji litijski za teden dni preložiti.

Namesto v dneh od 8. do 23. septembra se bo pa birma in kanonična vizitacija vršila v dneh od 15. do 30. septembra in sicer v istem redu.

Prosim, da bi gospodje to spremembo vzeli na znanje.

† Anton Bonaventura,
škof.

44.

Desetletnica našega ujedinjenja.

Matica živih in mrtvih v Beogradu je poslala poziv za praznovanje desetletnice našega ujedinjenja. Vršilo bi se praznovanje dne 1. decembra 1928.

Namerava tudi izdati Zbornik, za katerega je sestavila izredno obsežen program, ki je tak, da se mi zdi neizpeljiv. Vsaj točke o katoliški Cerkvi za vse škofije naše države so tako bogate in obsežne, da bi bilo za to potrebno večmesečno delo ordinariatov in učenjakov.

Vendar pa gospode duhovne pastirje in druge, posebno gg. katehete na to prizadevanje opozorim, ter naročim, da razmišljate, kako bi po župnijah v cerkvi in zunaj nje ta dan spodobno proslavili.

Pazil bom na potek priprav po našem kraljestvu in bom o pravem času, ako mogoče v sporazumu s civilno oblastjo, podal podrobnejša navodila.

V Ljubljani, dne 14. julija 1928.

† Anton Bonaventura,
škof.

45.

Razne objave.

Slomškova slika. Prosvetna zveza v Mariboru je založila Slomškovo sliko v barvah. Nakup te slike priporočamo, ker gre del dohodkov za Slomškov beatifikacijski sklad, del pa za namene krščanske prosvete. Slika stane samo 25 Din.

Prevedba dušnih pastirjev v državno službo. Za to prevedbo velja naslednje pravilo: »da resorno Ministerstvo daje osnovnu i položajnu platu dušobrižnom svečenstvu u slučaju prelaza u državnu službu, ali samo početnu platu t. j. kao da je dotični svečenik započeo službovanje u novom postavljenju, dok mu se godine pastirske službe zaračunavaju u penziju.

Jedino Ministerstvo Vera zaračunava s vse godine dušobrižnog službovanja, jer se posmatra, da je svečenik ostao i nadalje u istoj struci, dok se u ostalim resornim Ministerstvima, u čiju kompetenciju spadaju škole, računaju godine od položenog s t r u č n o g ispita.«

Kolkovanje matičnih izpisov. Na vprašanje, ali se morajo izpiski za bratovske skladnice kolkovati, ali ne, je izdala generalna direkcija poreza z odlokom br. 41.029 od 29. VI. 1928 sledeče pojasnilo: »Za izvadke iz matičnih knjiga, koje se daju privatnim licima treba naplačivati taksi iz tar. br. 330 taksene tarife.

U koliko se izdavaju ovi izvadki po traženju bratovske skladnice zbog regulisanja prava osiguranih članova oslobođeni su plaćanja takse. U tom slučaju treba na samom izvadku tačno označiti u koju svrhu su izvadki bez takse.«

Odobrenje veroučnih knjig. Ministrstvo Prosvete, oddelek za srednje šole, je z dopisom 31. III. 1928 S. N. br. 10.477 dostavilo ministrstvu ver sledeće: »U vezi Pravila o udžbenicima in pomočnim nastavnim sredstvima

Gospodin Ministar Prosvete pod C. N. Br. 10.447 od 19. marta 1928 god., odlučio je: »da pisci udžbenika za veronauku, bez obzira na veroispovest, imaju pri podnošenju rukopisa na ocenu i odobrenje Glavnem Prosvetnom Savetu ujedno podneti i odobrenje svoje duhovne vlasti da se taj rukopis može preporučiti za veronauku.«

O prednjem mi je čast izvestiti Ministarstvo Vera s molbom, da to Ministarstvo izvoli o tom obavestiti predstavnike svih veroispovesti, priznatih u našoj Kraljevini.«

Shod bivših vojakov iz svetovne vojske bo letos na Brezjah v nedeljo, dne 12. avgusta. Gg. dušni pastirji naj to s prižnice pravočasno oznanijo.

Letopis ljubljanske škofije za leto 1928. se je razposlal vsem župnim uradom po 1 zv.; kjer je pa nastavljen kaplan pa po 2 izvoda. Letopis naj se plača čimprej iz tekočih cerkvenih dohodkov, kakor se plačuje tudi Škofijski list.

Matični prepisi (kopije). Nekateri g. voditelji matic pošiljajo naravnost na ordinariat matične prepise, ki niso potrjeni ne od župnega in ne od dekanjskega urada in brez pečata. Župni uradi ozir. voditelji se opozarjajo na določbe o vodstvu matrik, katere morajo biti *pisan e r a z l o ē n o* in na predpisane formularje, ki se dobe v Jugoslov. knjigarni. Kopije naj pošiljajo le potom dekanjskega urada, da jih isti pregleda in potrdi in také potem skupno za celo dekanijo pošlje na škofijski ordinariat. — Tudi obrazci o naznanitvi pozakonitve se dobe v Jugoslovanski knjigarni.

Starostna doklada. Dušni pastirji se opozarjajo na starostne doklade, katerih je 10, in sicer 5 triletnic in 5 štiriletnic, po dovršenem 3., 6., 9., 12., 15., 19., 23., 27., 31. in 35. letu službovanja. Da se jim te doklade priznajo, morajo predložiti škofijskemu ordinariatu službeno tabelo v 3 izvodih.

46.

Konkurzni razpis.

Razpisana je bila župnija Škofja Loka z okrožnico dne 11. julija 1928 št. 2526 z zaključnim rokom 31. julija 1928.

47.

Škofijska kronika.

Nova župnija je ustanovljena v Spodnji Šiški z župnikom in z dvema kaplanoma. Začela je poslovati dne 12. julija 1928.

Cerkveno odlikovanje. Za škofijske duhovne svetnike so bili imenovani: Jožef Erker, župnik v Mozlju; Franc Sal. Finžgar, župnik v Trnovem v Ljubljani; Janez Perko, župnik v Šmarjeti in dr. P. Gvidon Rant, O. F. M. upravitelj župnije Marijinega Oznanjenja v Ljubljani.

Promoviran je bil na ljubljanski univerzi za doktorja bogoslovja duhovnik Alojzij Odar.

Podeljena je župnija Trstenik dr. Jankotu Arnejcu, župniku v Škofji Loki.

Katehetski izpit za osnovne in meščanske šole sta dovršila Karel Matkovič, kaplan na Dobrovi in Janko Žagar - Sanaval, kaplan pri Sv. Trojici v Tržiču,

Konkurzni izpit so dovršili: Janez Pirkovič, kaplan v Poljanah nad Škofjo Loko; Anton Ravnikar, kaplan v Mirni peči; Janez Raztresen, kaplan na Krki; Ignacij Skobe, kaplan v Semiču; Alojzij Tomè, uršulinski katehet v Škofji Loki in Anton Vovk, kaplan v Tržiču.

Ordinacieje. V mašnike so bili posvečeni dne 29. junija 1928 sledeči bogosloveci ljubljanske škofije: iz petega letnika: Anton Bergant, Franc Cerkovnik, Josip Florijančič, Alfonz Jarc, Bogumil Remec, Anton Ronko. — Iz četrtega letnika: Viktorijan Demšar, Peter Eržen, Jožef Kapus, Franc Klopčič, Karel Papež, Stanislav Škrbe in Alojzij Žitko. — Isti dan so prejeli mašniško posvečenje: fr. Herman Jožef Walter, O. Cart. iz Pleterij; fr. Frančišek Ačko, O. F. M. in fr. Bazilij Štupnik, O. F. M., oba provincije Sv. Križa v Sloveniji; fr. Ignacij Idžotić, O. F. M. provincije Bosna-Argentina in Jakob Kolarič, C. Miss. sv. Vinc. Pav. jugoslovanske provincije.

Umrli so: P. Laetus (Veselko) Kovač, O. F. M. misijonar na Kitajskem kot proprefekt prefekture Yungchow (provincija Hunan), dne 24. februarja 1928 v starosti 55 let; Valentin Jereb, duhovnik poreško-puljske škofije, župni upravitelj v pok., na Studencu dne 27. maja 1928 v starosti 58 let in p. Joahim Košenina, O. F. M. gvardijan in rektor svetišča na Brezjah, dne 10. julija 1928 v starosti 44 let. — N. v m. p!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 28. julija 1928.

Vsebina: 39. Oficij in maša sv. Janeza Marije Vianney. — 40. Nujna prošnja družinam. — 41. Unio apostolica sacerdotum saecularium. — 42. Euharistični kongres v Avstraliji. — 43. Birmovanje in vizitacija v dekaniji Litija. — 44. Desetletnica našega ujedinjenja. — 45. Razne objave. — 46. Konkurzni razpis. — 47. Škofijska kronika.

Izdajatelj in odgovorni urednik **Josip Dostal**. — Za Jugosl. tiskarno v Ljubljani **Karel Čeč**.